№ 1. Warszawa, dnia 31 stycznia 1922 r. Rok II.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARSZAWSKIEGO.

Cena numeru pojedyńczego 170 mk.; Adres Redakcji i Administracji: Urząd Wojewódzki ul. Bielańska 9.
Telefon Administracji: 243-35. 112,

BONI CIVIS EST LEGES NOSSE IISQUE OBTEMPERARE.

We środę dnia 15 lutego 1922 r. o godzinie 9-ej rano będzie odprawiona w kościele św. Antoniego (ul. Senatorska) Msza święta na pamiątkę 2-ej rocznicy rozpoczęcia czynności przez Urząd Wojewódzki w Warszawie.

I.

1.

Wykaz ważniejszych Ustaw i rozporządzeń w styczniu w Dzienniku Ustaw R. P. i Monitorze Polskim.

APROWIZACJA.

Monitor Polski Nr. 4, poz. 3. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji z dnia 30 grudnia 1921 r., w przedmiocie rozwiązania Komitetu Likwidacyjnego Ministerstwa Aprowizacji.

FUNKCJONARJUSZE PAŃSTWOWI.

Dz. U. Nr. 4, poz. 17, Ustawa z dnia 10 stycznia 1922 r., o dodatku za studja wyższe dla urzędników państwowych.

GŁÓWNY URZĄD LIKWIDACYJNY.

Monitor Polski Nr. 20, poz. 12, Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego z dnia 11 stycznia 1922 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o przedłużenie terminu składania zgłoszeń o zwrot mienia wywiezionego do Rosji lub Ukrainy.

GŁÓWNY URZĄD ZIEMSKI.

Monitor Polski Nr. 21, poz. 13, Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 16 grudnia 1921 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie djet i kosztów podróży członków, biegłych i rzeczoznawców komisji powołanych przez urzędy ziemskie przy przeprowadzaniu prac regulacyjnych i parcelacyjnych.

PRZEMYSŁ I HANDEL.

Dz. U. Nr. 4, poz. 32, Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 24 grudnia 1921 r., o zniżeniu opłat za legalizowanie narzędzi mierniczych, zgłaszanych przez wytwórców do ponowienia pierwszej legalizacji oraz przez instytucje dobroczynne i kulturalno-społeczne.

PRACA I OPIEKA SPOŁECZNA.

Dz. U. Nr. 5, poz. 37, Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 2 stycznia 1922 r.,

w przedmiocie zastępczego ubezpieczenia pensyjnego funkcjonarjuszów w służbie prywatnej i niektórych funkcjonarjuszów w służbie publicznej.

ROBOTY PUBLICZNE.

Dz. U. Nr. 5, poz. 33, Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 8 października 1921 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w przedmiocie statutu wzorowego dla spółek drogowych.

SKARBOWOŚĆ.

Dz. U. 1 p. 1. Ustawa z dnia 16 grudnia 1921 r. o poborze nadzwyczajnej daniny państwowej.

Dz. U. 1 p. 4. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 grudnia 1921 r. w przedmiocie przepisów wykonawczych do ustawy o poborze nadzwyczajnej daniny państwowej.

Dz. U. 2 p. 6. Ustawa z dnia 17 grudnia 1921 r. o zasileniu finansów miejskich i o karach nakładanych przez gminy miejskie za fałszywe zeznania podatkowe na obszarach b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego.

Dz. U. 2 p. 7. Ustawa z dnia 17 grudnia 1921 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustawy z 6 lipca 1920 r. o ujednostajnieniu na obszarze b. zaboru rosyjskiego ustaw i rozporządzeń o państwowym podatku przemysłowym na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej.

Dz. U. 5 p. 36. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 10 stycznia 1922 r. o wypuszczeniu serji III biletów skarbowych.

Monitor Polski. 11 p. 7. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 stycznia 1922 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 18 marca 1921 r. w przedmiocie Komisji Oszczędnościowych.

Monitor Polski. 11 p. 8. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 stycznia 1922 r. w sprawie rozporządzenia z dnia 18 marca 1921 r. w przedmiowej.

SĄDOWNICTWO.

Dz. U. 1 p. 2. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1921 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów apelacyjnych i sądów okręgowych na terenie b. Królestwa Polskiego.

Dz. U. 6 p. 39. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 stycznia 1922 r. o sądownictwie doraźnem na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej.

ZDROWIE PUBLICZNE.

Dz. U. 2 p. 15. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 16 grudnia 1921 r. w przedmiocie obowiązkowego zgłaszania żółtaczki zakaźnej.

Dz. U. 6 p. 47. Rozporządzenie Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami z dnia 11 stycznia 1922 r. w przedmiocie przewożenia zwłok.

Dz. U. 4 p. 23. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 22 grudnia 1921 r. o zmianie taksy za badanie żywności i przedmiotów użytku w Państwowych Zakładach badania żywności i przedmiotów użytku.

Dz. U. 4 p. 24. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 3 stycznia 1922 r. w przedmiocie obowiązkowego zgłaszania przypadków zachorowania na grypę, połączoną z zapaleniem płuc lub opłucnej.

Monitor Polski, 14 p. 10. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 stycznia 1922 r. w sprawie utworzenia polskiego Komitetu zwalczania gruźlicy przy Ministerstwie Zdrowia Publicznego.

IV.

2.

OKÓLNIK Wojewody Nr. 2.

Do wszystkich P. P. Starostów Województwa Warszawskiego i do PP. Prezydentów Miast Wydzielonych w sprawie kontroli nad osobami, powracającemi ze Wschodu.

Ponieważ kontrola sanitarna nad osobami, przybywającemi ze Wschodu, jest niedostatecznie wykonywaną, co pociąga za sobą szerzenie się epidemji i uniemożliwia ich opanowanie, przeto powołując się na odezwę Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do spraw walki z epidemjami z dnia 19/XII 1921 r. Nr. 18889/1228/I i w myśl poprzedniego jego rozporządzenia (Dz. Ustaw Nr. 47, poz. 297 z dnia 11/VI 1921 r.) polecam z całą stanowczością domagać się od wszystkich podległych urzędów na terenie swego Starostwa, ażeby zarządzenia w nim zawarte były jaknajdokładniej i jaknajściślej wypełniane.

Obowiązek zgłaszania przybyłych ze Wschodu w ciągu 24 godzin od chwili przybycia do właściwego Urzędu Gminnego, czy też Magistratu, musi być bezwarunkowo przestrzegane, jak również i obowiązek natychmiastowego zawiadomienia o tem lekarza powiatowego, który ze swej strony winien wydać wszelkie zarządzenia i przedsięwziąć wszelkie środki zapobiegawcze, przewidziane w ustawach i instrukcjach, dotyczących zwalczania chorób zakaźnych.

Winni przekroczenia przepisów Rozporządzenia Nacz. Nadzw. Kom. do spraw walki z epidemjami podlegać winni karom maksymalnym, przewidzianym w powyższym Rozporządzeniu.

Warszawa, 9 stycznia 1922 r. (Nr. Z.P. 51/I—22).

Wojewoda:

(—) *Sołtan.*

3.

Okólnik Wojewody (Nr. 4) do P. P. Przewodniczących wydziałów powiatowych i Prezydentów miast wydzielonych w sprawie cen za numery hotelowe.

Na pismo Magistratu m. Płocka z dn. 18/III ub. r. Nr. 308 i stosownie do rozporządzenia Min. Spraw Wewnętrznych z dn. 21/XII ub. r. SM. 4032 zarządzam, co następuje:

Do czasu uregulowania w drodze ustawodawczej sprawy zatwierdzania cen za numery hotelowe i wyznaczenia w tej mierze władz kompe-

tentnych, przekazuję sprawę wyznaczania cen za numery hotelowe magistratom — jako pierwszej instancji.

Sprawy wyżej przytoczone w drugiej instancji załatwiać będą dla miast niewydzielonych Wydziały Powiatowe, a dla miast wydzielonych Urząd Wojewódzki.

Warszawa, d. 11 stycznia 1922 r.
(Nr. SM. 68/1/II).

Wojewoda:
(—) *Soltan.*

4.

Okólnik Wojewody (Nr. 5) do wszystkich pp. Starostów w sprawie ściągania zasiłku zwrotnego.

Poniższe udziela się do wiadomości.

Za Wojewodę:
(—) *J. Przybyszewski.*

Warszawa, dn. 24 stycznia 1922 r.
(Nr. BG. 194/48/I).

Do wszystkich P. P. Wojewodów, P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i P. Głównego Komendanta Policji Państwowej.

Rada Ministrów uchwałą z dn. 22/XII—1921 r. przesunęła termin spłaty zasiłku zwrotnego, przyznanego funkcjonarjuszom państwowym rozporządzeniami Ministerstwa Skarbu z dn. 20/X—1920 r. Nr. 69672/DB oraz z d. 9/XII—1920 r. Nr. 72483/DB, intymowanemi w okólnikach M. S. Wewn. Nr. 366 z dn. 22/X—1921 r. i Nr. 425 z dn. 6/I—1921 r., — do końca czerwca 1922 r.

Postanowienia Ministerstwa Skarbu, podane w okólniku tutejszym Nr. 60 z dn. 9/VII—1921 r., w przedmiocie zwrotu tego zasiłku na wypadek ustania stosunku służbowego pozostają niezmienione.

Powyższe podaję do wiadomości na podstawie reskryptu Min. Skarbu z dn. 30/XII—1921 r. L. 23187/DB.

Warszawa, dn. 7 stycznia 1922 r.
(Nr. Pr. B. — 35).

Za Ministra:
(—) *Dunikowski*, w. r.
Podsekretaz Stanu.

5.

Okólnik Wojewody (Nr. 6) do Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych w sprawie opodatkowania piwa i napojów wyskokowych.

Poniższy odpis okólnika przesyła się do wiadomości i zastosowania się.

Warszawa, dn. 13 stycznia 1922 r.
(Nr. S.M. 74/1/IV).

Wojewoda:
(—) *Soltan.*

Do P. P. Wojewodów: w Lublinie, Warszawie, Łodzi, Kielcach i Białymstoku.

Na skutek wystąpienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych do Ministerstwa Skarbu w sprawie opodatkowania napojów wyskokowych na rzecz ciał samorządowych — Ministerstwo Skarbu pismem z dn. 6/XI r. ub. Nr. 20049/D.B. wyraziło swą zgodę na wprowadzenie przez związki komunalne podatku od tych napojów.

Oprócz opodatkowania napojów wyskokowych — już wprowadzonego w ostatnich czasach w miastach wydzielonych z powiatów, możliwe jest również obciążenie produkcji piwa na rzecz powiatowych związków komunalnych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, pragnąc ułatwić powiatowym związkom komunalnym wprowadzenie podatku od napojów wyskokowych oraz od piwa, załącza przy niniejszym wzory statutów wspomnianych podatków, przyczem zaznacza, że podatek od napojów wyskokowych obciąża spożycie, zaś podatek od piwa — produkcję — wobec czego opodatkowanie piwa może być zastosowane jedynie w powiatach, w których istnieją browary.

Odnośnie do statutu o podatku od napojów wyskokowych, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podkreśla, że:

ad uwaga II do § 1-go. Sejmik powiatowy prócz uchwały w przedmiocie poboru podatku w ustalonej statutem wysokości winien również powziąć postanowienie, upoważniające Wydział Powiatowy do zmiany stopy podatkowej;

ad § 8. Miasta, niewydzielone z powiatowego związku komunalnego, bezwzględnie powinny mieć udział we wpływach z podatku od napojów wyskokowych; gdyby Sejmiki nie zastosowały się do tego Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zmuszone byłoby wstawiać do odnośnych statutów przy ich zatwierdzaniu odpowiednie postanowienia.

O powyższem zechce Pan Wojewoda zawiadomić wszystkich Przewodniczących Wydziałów Powiatowych przy jednoczesnem przesłaniu odpisów z załączonych wzorowych statutów.

Minister:
(—) *St. Downarowicz* w. r.

STATUT

o podatku od spirytusu, wszelkiego rodzaju win i wyrobów wódczanych na rzecz związku Komunalnego pow. . . .

§ 1.

Osoby, instytucje i przedsiębiorstwa, sprowadzające do pow. . . . . . ., względnie produkujące w pow. . . . . . . spirytus, wszelkiego rodzaju wyroby wódczane oraz wina, obowiązane są do uiszczania podatku na rzecz związku komunalnego pow. . . . . . . w wysokości 10% pobieranych przez Rząd opłat akcyzowych, to jest w obecnej chwili mk. 200.— od jednego litra stustopniowego alkoholu, zawartego w spirytusie i wyrobach wódczanych i 10% rządowej akcyzy od win, sprowadzonych z zagranicy, płatne w chwili płatności rządowej akcyzy od wina.

UWAGA I. Nie podlegają opłacie wina owocowe wolne od alkoholu, wina zwolnione od rządowej akcyzy w myśl § 11 niemieckiej ustawy z dnia 26/VII 1918 r. Dz. Ust. Rzeszy Niemieckiej, str. 831, stanowiącej załącznik rozporządzenia Rady Ministrów z 5 grudnia 1921 r., wydanego celem ujednostajnienie opodatkowania wina na całym obszarze Rzeczypospolitej, tudzież spirytus denaturowany i spirytus przeznaczony na cele lecznicze, doświadczalne i przemysłowe, zwolniony w całości lub częściowo od rządowej akcyzy.

UWAGA II. Stopa podatku może być zmieniona przez Wydział Powiatowy w zależności od zmiany wymiaru akcyzy rządowej, lecz zmiana ta wymaga każdorazowego zatwierdzenia przez władzę nadzorczą.

§ 2.

Pobór podatku komunalnego odbywa się na podstawie dokumentów przewozowych, wystawianych przez wytwórnie, składy hurtowe, koleje Państwowe i inne instytucje i przedsiębiorstwa oraz na podstawie dokumentów, wystawionych przez Urzędy Skarbowe Akcyz, Komory celne i wszelkiego rodzaju zakłady uskuteczniające dostawę trunków do pow. . . . .

§ 3

Do uiszczenia podatku komunalnego obowiązane są:

a) przedsiębiorstwa, produkujące spirytus i wszelkiego rodzaju wyroby wódczane w pow. . . . .

b) likiernie i t. p. przedsiębiorstwa, wytwarzające wszelkiego rodzaju wyroby wódczane w pow. . . . .

c) hurtownie oraz handle win i wódek, i

d) restauracje i poszczególne osoby, o ile sprowadzają napoje alkoholowe wprost z rozlewni lub miejsc sprzedażnych, położonych poza obrębem pow. . . . .

§ 4.

Osoby fizyczne i prawne, wprowadzające do pow. . . . . . . napoje alkoholowe i wina, obowiązane są zawiadamiać Wydział Powiatowy w ciągu 3-ch dni od daty przybycia transportu napojów o ilości alkoholu lub wina, podlegającego podatkowi komunalnemu na zasadzie niniejszego statutu.

§ 5.

Podatek uiszcza się w Kasie Związku Komunalnego pow. . . . . . . przy odpowiednim nakazie płatniczym. Podatek nieuiszczony w ciągu tygodnia od dnia doręczenia nakazu płatniczego będzie ściągnięty w drodze postępowania egzekucyjno-administracyjnego z doliczeniem 5% odsetek zwłoki za każdy miesiąc oraz kosztów egzekucyjnych.

§ 6.

Wydział Powiatowy prowadzi kontrolę przez swoich funkcjonarjuszów, czy od wszystkich sprowadzonych i wyprodukowanych w pow. . . . . napojów alkoholowych uiszczony został właściwy i całkowity podatek komunalny.

Dla ułatwienia kontroli Wydział Powiatowy po porozumieniu z właściwym Urzędem Skarbowym Akcyz wprowadzi system specjalnych banderoli podatku komunalnego na naczyniach, zawierających napoje wyskokowe.

§ 7.

W razie wywozu sprowadzonego i opodatkowanego spirytusu, wódek lub wina poza granice pow. . . . . . . podatek będzie zwrócony.

§ 8.

Wydział Powiatowy obowiązany jest przekazywać miastom niewydzielonym z pow. zw. komunalnego, conajmniej w ratach kwartalnych część ogólnego wpływu z podatku komunalnnego, odpowiadającą proporcjonalnemu stosunkowi liczby mieszkańców miast niewydzielonych do liczby ludności całego powiatu za wyłączeniem miast wydzielonych.

§ 9.

Podatek wymieniony pobierać może związek komunalny pow. . . . . . na razie do dnia 1 września 1923 r., t. j. do czasu, na który zawieszono rządowy monopol spirytusowy.

§ 10.

Wykroczenia przeciwko niniejszemu statutowi podlegają karze na zasadzie art. 138 Kod. Kar.

§ 11.

Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu wyda Wydział Powiatowy po porozumieniu z Urzędem Skarbowym Akcyz.

§ 12.

Statut niniejszy obowiązuje z dniem ogłoszenia go w drodze właściwej przez Wydział Powiatowy po zatwierdzeniu przez Władzę Nadzorczą i od tego dnia podlegają podatkowi komunalnemu wszelkiego rodzaju wyroby wódczane i wina, jakie będą na składach w. likierniach, przedsiębiorstwach, wytwarzających wyroby wódczane, sklepach, hurtowniach win i wódek, restauracjach i t. p.

STATUT
podatku od piwa na rzecz Związku Komunalnego pow. . . . .

§ 1.

Od wszelkiego piwa, wywarzonego w pow. . . . . pobierany będzie na rzecz pow. zw. kom. podatek w wysokości 25% każdorazowej rządowej akcyzy od piwa.

§ 2.

Pobór podatku komunalnego odbywa się na podstawie ksiąg, zwłaszcza składowych, oraz dokumentów i wyciągów, przyczem administracja browaru winna w ciągu pięciu pierwszych dni każdego miesiąca przedstawić Wydziałowi Powiatowemu ścisły wykaz wywarzonego w poprzednim miesiącu piwa, oraz podać wysokość nałożonej akcyzy rządowej.

§ 3.

Podatek komunalny wpłacany będzie bezpośrednio przez administrację browaru do Kasy pow. zw. kom., nie później, niż . . . . . dnia po doręczeniu nakazu płatniczego. Podatek nieuiszczony w tym terminie będzie ściągnięty w drodze postępowania egzekucyjno - administracyjnego z doliczeniem 5% tytułem odsetek, zwłoki za każdy miesiąc, oraz kosztów egzekucyjnych.

§ 4.

Wydział Powiatowy prowadzi kontrolę przez swoich funkcjonarjuszów, czy od wszystkiego wywarzonego piwa uiszczony został właściwy i całkowity podatek komunalny.

§ 5.

Wykroczenia przeciwko niniejszemu statutowi podlegają karze na zasadzie art. 138 Kod. Kar.

§ 6.

Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu wyda Wydział Powiatowy.

§ 7.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia go w drodze właściwej przez Wydział Powiatowy, po zatwierdzeniu przez Władzę Nadzorczą.

6.

Okólnik Wojewody (Nr. 7) do Panów Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie zakładów, fabrykujących wody gazowane.

Dokonane z ramienia tutejszego Urzędu Zdrowia przeglądy fabryk, produkujących wody gazowane i napoje chłodzące, wykazały, że właściciele tychże w większości wypadków nie zachowują najelementarniejszych zasad hygjeny, utrzymując lokale i przyrządy w niedostatecznej czystości i porządku.

Wobec przewidywanej zwiększonej produkcji fabryk tych w sezonie letnim i grożącej wciąż jeszcze możności zawleczenia epidemji ze wschodu na podstawie art. 3 Ustawy Tymczasowej z dnia 2 sierpnia 1919 r., ogłoszonej w Dzienniku Praw z dnia 14 sierpnia 1919 r. Nr. 65, poz. 395, tudzież wykonaniu przepisów w przedmiocie otwierania i utrzymywania zakładów do wyrobu sztucznych wód mineralnych oraz wód owocowych i lemonjad (punkt 3, poz. 893 Zbioru Praw z 1886 roku), polecam bezzwłocznie zarządzić i dopilnować, aby do 1 kwietnia b. r. wszystkie fabryki wód gazowanych i napoi chłodzących odpowiadały następującym wymaganiom sanitarno-hygjenicznym:

1) Każda fabryka sztucznych wód mineralnych, gazowanych i napoi chłodzących winna mieścić się w lokalu schludnym: ściany, sufity, podłogi winny być w czystości utrzymane.

2) Aparaty winny być nie dawniej, jak przed 3 laty pobielone, na co każdy z właścicieli winien posiadać dowód, wystawiony przez zakład pobielający.

3) Syfony, butelki i wszelkie naczynia winny być w stałej czystości utrzymane.

4) Syfony i butelki winny być zaopatrzone w etykiety w wyłącznie w polskim języku ze wskazaniem imienia i nazwiska fabrykanta, tudzież jego adresu.

5) Wszelkie materjały, wchodzące w skład wód i napoi winny być bezwzględnie czyste i należytej dobroci.

6) Każda fabryka wód gazowanych winna być zaopatrzona w kocioł (z pokrywą) do gotowania wody i filtr, a fabryki wód mineralnych — w aparaty destylacyjne.

Rozporządzenie niniejsze winno być podane do wiadomości wszystkich właścicieli odnośnych fabryk z zastrzeżeniem, że winni niezachowywania przepisów, dotyczących utrzymania czystości i schludności przy wyrabianiu na sprzedaż, przy przechowywaniu i sprzedaży napojów oddani będą sądowi po myśli art. 209 i 211 K. K. i że po myśli art. 218 K. K. mogą być pozbawieni prawa prowadzenia własnego zakładu.

Warszawa, dn. 24 stycznia 1922 r.
(Nr. 187/1/22).

Wojewoda:
(—) *Sołtan.*

7.

Okólnik Wojewody (Nr. 8) do wszystkich PP. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych w sprawie Budżetów Pow. zw. komunalnych na 1922 rok.

W związku z nowym okresem budżetowym oraz dokonywanemi obecnie pracami nad układaniem preliminarzy budżetowych powiat. związków komunalnych, na zasadzie rozporządzenia M. S. W. z dnia 19 stycznia 1922 r. N. S. Z. 114 (okóln. Nr. 13) poniższe podaję P.P. Przewodniczącym Wydziałów Powiatowych do wiadomości i zastosowania się:

I. Nowy okres budżetowy trwać będzie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 1922 r.

II. W wykonaniu Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 22 października 1919 r. w przedmiocie pobierania od samorządu kosztów utrzymania policji państwowej (Dz. Ust. Nr. 5, 1920 r., poz. 28) poleca się zarezerwować w budżetach pow. związków komunalnych tytułem udziału w kosztach utrzymania policji sumy z ubiegłego okresu budżetowego (p. pismo okólne Min. Spr. Wewn. z dnia 7 maja 1921 r. L. SZ. 299), powiększone o 16%, a to zgodnie z projektem preliminarza policji na 1922 rok.

Zarazem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zwraca uwagę na wypływające z art. 3-go wspomnianego wyżej Rozporządzenia uprawnienie powiatowych związków komunalnych do przerzucenia ciężarów, związanych z udziałem w kosztach utrzymania policji, na gminy wiejskie i miejskie danego powiatu.

UWAGA: Wobec tego, że obecnie może być mowa tylko o wydatkach projektowanych na policję w 1922 r., a za podstawę do przyszłych rozrachunków z tego tytułu pomiędzy Państwem i samorządem służyć będą wydatki rzeczywiste, przeto z poborem ewentualnych składek na policję ze strony gmin należy się wstrzymać, aż do czasu, kiedy rzeczone koszty rzeczywiste zostaną ustalone i we właściwej drodze powiatowym związkom komunalnym zakomunikowane.

III. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, mając na uwadze z jednej strony niewystarczalność źródeł dochodowych powiat. związków komunalnych, z drugiej zaś — zadania, jakie na samorządzie powiatowym spoczywają, — zezwala na:

1) pobór specjalnej składki gruntowej (p. okólnik Min. Spr. Wewn. z dnia 23 maja 1921 r. L. S. Z. 471, — Dz. Urz. Min. Spr. Wewn. Nr. 5, 1921 r., poz. 150) w wysokości do 150 marek z morga ziemi pierwszej klasy; odnośne statuty w myśl okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 21 października 1920 r. Nr. SF. 1943/2 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 13/1920 r., poz. 342) winny obowiązkowo przewidywać klasyfikację gruntów, stosowaną przy poborze państwowego podatku gruntowego, wzgl. wzorowaną na Rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 10 września 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 97/1920 r., poz. 639).

2) Wprowadzenie nowych podatków samoistnych:

a) podatku szpitalnego (wzór statutu tego podatku został w swoim czasie przesłany Związkom Komunalnym);

b) podatku od młynów z mocą obowiązującą jednak tylko na rok 1922 (wzór statutu załącza się);

c) podatku od napojów wyskokowych i od wywarzonego piwa (p. okólnik Min. Spr. Wewn. z dnia 28/XII 1921 r. L. SZ. 3345);

d) podatku od eksploatacji lasów (podatek ten winien być pobierany od morga lasu, przeznaczonego na wyręb);

e) podatku od eksploatacji torfowisk (podatek ten winien być wymierzany w stosunku do ilości wydobytego torfu, t. j. od każdej przyjętej jednostki mierniczej, po potrąceniu jednak tych ilości torfu, które zostały zużytkowane na potrzeby własne).

UWAGA: W statutach o podatkach, wymienionych pod d) i e), których opracowanie pozostawia się inicjatywie organów samorządowych, należy wystrzegać się ewent. kolizji z państwowym podatkiem dochodowym; podatki te winny mieć charakter wyłącznie podatków realnych t. zn. należy je wymierzać od objektu bez względu na dochód właściciela i jego warunki osobiste.

IV. Rozporządzenie Ministra Skarbu w sprawie dodatków na rzecz powiat. związków komunalnych, względnie miast wydzielonych z powiatów, do cen przedmiotów, stanowiących monopol państwowy z dnia 26 marca 1919 r. („Monitor Polski“ Nr. 74/1919 r.) w związku z wprowadzeniem wolnego handlu węglem, cukrem i naftą przestało w stosunku do tych artykułów obowiązywać; nadal więc pobierany jest tylko przewidziany wspomnianem rozporządzeniem dodatek komunalny od soli.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, uznając konieczność zastąpienia tak poważnego źródła dochodowego, jakim był dodatek komunalny od węgla (dodatki komunalne od cukru i nafty, jak wiadomo, stanowiły znikomy odsetek dochodów powiat. związków komunalnych) innym źródłem dochodowym — zezwoliło związkom samorządowym okólnikiem z dnia 17 grudnia 1921 r. L. SZ. 3223 na pobór samoistnego podatku od konsumcji węgla.

V. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Robót Publicznych wyjaśnia, że na zasadzie art. 23 Ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. Ust. Nr. 6/1921 r., poz. 32) adjacenci mogą być pociągani do udziału w wydatkach na konserwację dróg powiatowych; maksymalna wysokość tego udziału może wynosić nie 20%, jak to było dotychczas, lecz 70% kosztów utrzymania dróg w myśl okólnika Ministerstwa Robót Publicznych do wszystkich p.p. Wojewodów z dnia 27/XII 1921 r. i Nr. XII — 987.

UWAGA: Uchwały Sejmików powiatowych o ustanowieniu podatków wymienionych w ustępie III i IV niniejszego reskryptu, wraz z odnośnemi statutami winny być w myśl art. 47 Dekretu o tymczasowej ordynacji powiatowej (Dz. Pr. Nr. 13/1919 r., poz. 141) przedstawiane Ministerstwu Spraw Wewnętrznych do zatwierdzenia.

Natomiast uchwały w sprawie składek adjacentów należy w myśl art. 23 Ustawy, wspomnianej w ustępie IV-ym, przedstawiać do zatwierdzenia Ministerstwu Robót Publicznych.

Warszawa dnia 27 stycznia 1922 r.
(Nr. 239/1/IV).

Wojewoda:
(—) *Sołtan.*

STATUT
o podatku komunalnym od młynów w powiecie.

Art. 1.

Na zasadzie art. 8 Dekretu w przedmiocie skarbowości powiatowych związków komunalnych z dn. 7.II. 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 14, poz. 151) Sejmik

powiatu . . . . uchwala następujący statut o pobieraniu podatku komunalnego od młynów.

Art. 2.

Przedmiotem opodatkowania są młyny wodne, wiatraki, młyny motorowe i parowe, znajdujące się w powiecie. . . . .

Art. 3.

Podatek pobierany będzie w wysokości:

a) 2.000 (dwóch tysięcy) marek od złożenia od młynów rzecznych i parowych o większej i stałej sile, położonych w 3-wiorstowym pasie od szosy;

b) 1.500 (tysiąc pięćset) marek od złożenia od młynów motorowych, parowych rzecznych i stawowych, posiadających gospodarskie mielenie i położonych dalej 3 wiorst od dróg szosowych;

c) 1.000 (tysiąc) marek od złożenia od wszystkich wiatraków;

d) 500 (pięćset) marek od złożenia od młynów strumykowych o małej sile wodnej, produkcyjność których jest niestała.

Zubrowniki, jako złożenia pomocnicze, nie podlegają opłacie podatku. Jagielniki opłacają podatek po 500 (pięćset) marek.

Art. 4.

Do uiszczenia podatku obowiązany jest właściciel młyna lub dzierżawca, o ile młyn znajduje się w jego posiadaniu i użytkowaniu.

Art. 5.

Celem wymiaru podatku Urzędy Gminne (Magistrat), na podstawie deklaracji, składanych przez właścicieli lub dzierżawców młynów, sporządzają wykazy osób, obowiązanych do płacenia podatku oraz wykazy młynów przez nie posiadanych z wyszczególnieniem liczby złożeń i przesyłają je w dwóch egzemplarzach Wydziałowi Powiatowemu. Wymiar podatku uskutecznia Przewodniczący Wydziału Powiatowego, wysyłając każdemu płatnikowi imienne wezwanie płatnicze.

Uwaga: Za podanie niezgodne z prawdą ilości złożeń w młynie, właściciel lub dzierżawca podlega odpowiedzialności sądowej z art. 138 K. K.

Art. 6.

W ciągu dwóch tygodni od daty otrzymania wezwania płatniczego, płatnik ma prawo odwołania się do Wydziału Powiatowego.

Reklamacja nie wstrzymuje uiszczenia podatku w terminie.

Art. 7.

Podatek winien być wpłacony do Kasy Komunalnej w terminie oznaczonym przez Wydział Powiatowy w wezwaniu płatniczem. W razie niezapłacenia podatku w przepisanym terminie, należność będzie ściągnięta przymusowo z doliczeniem 1% miesięcznie od zaległej sumy. Koszty egzekucji obciążają płatnika.

Art. 8.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą i obowiązuje do końca 1922 r.

8.

Okólnik Wojewody (Nr. 9) do P. P. Naczelników Wydziałów z etatu Min. Spraw Wewn., Naczelnika Kancelarji Gł. Urz. Woj. i wszystkich PP. Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie formy korespondencji.

Na podstawie reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia r. b. Nr. Pr. 76, zarządzam, co następuje:

1) Skróty nazw, urzędów, władz i instytucji, jak np. E. U. Z. (Ekspozytura Urzędu Zbożowego), P. U. Z. (Państwowy Urząd Ziemniaczany) i t. p., dopuszczalne są w korespondencji wówczas jedynie, jeśli w odnośnem piśmie nazwa danego urzędu przytoczona była już raz uprzednio w całkowitem brzmieniu.

2) Podpisy urzędowe, w które zaopatrzona jest korespondencja służbowa, winny być bezwzględnie czytelne.

O ile podpis urzędnika, mimo powyższe pozostał nieczytelnym, należy dodać poniżej oryginalnego podpisu wydrukowane na maszynie lub stempelkiem imię i nazwisko podpisującego.

3) Na końcu korespondencji, przesyłanej w kilku jednobrzmiących egzemplarzach do kilku urzędów podawać należy rozdzielnik, które urzędy (i ewent. w ilu egzemplarzach) otrzymały dane pismo.

Zarządzenie powyższe zechcą Pp. podać do wiadomości i ścisłego zastosowania się podwładnemu personelowi.

Warszawa, dnia 26 stycznia 1922 r. Nr. Pr. 314 1/I.

Wojewoda:
(—) *Sołtan.*

9.

Okólnik do Panów Naczelników Wydziałów i Dyrektorów Urzędu Wojewódzkiego oraz do wszystkich PP. Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie współdziałania Prokuratorji Generalnej przy zawieraniu umów przez organy państwowe.

Udziela się do wiadomości i zastosowania w ślad tut. pisma z dn. 17/XI r. ub. Nr. 3203/1/I.

Warszawa, dn. 17 stycznia 1922 r., Nr. Pr. 3203/2/I.

Wojewoda:
w z. (—) *Bilski.*

Okólnik Nr. 378. Do PP. Dyrektorów Departamentów, Naczelników Wydziałów, Wojewodów: Białostockiego, Kieleckiego, Krakowskiego, Lubelskiego, Lwowskiego, Łódzkiego, Nowogródzkiego, Poleskiego, Stanisławowskiego, Tarnopolskiego, Warszawskiego i Wołyńskiego, Naczelników Zarządów Okręgowych Lasów Państwowych w Białowieży, Lwowie, Łucku, Radomiu, Siedlcach i Warszawie, oraz Kierowników wszystkich podległych Ministerstwu Urzędów w przedmiocie opinjowania przez Prokuratorję Generalną umów, zawieranych przez Urzędy i Organy Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Pismem z dnia 17/XI. 21 r., Nr. 22716 Pan Prezydent Ministrów zwrócił uwagę członków rządu, że niektóre umowy, zawierane w kraju i zagranicą przez urzędy i organy państwowe polskie redagowane bywają wadliwie pod względem prawnym.

Podając powyższe do wiadomości, przypominam, że stosownie do postanowień ustawy z dnia 31-go lipca 1919 roku w przedmiocie utworzenia Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. Pr. Nr. 65, poz. 390), oraz uchwały Rady Ministrów z dnia 28-go sierpnia 1919 roku w przedmiocie ustroju i czynności Prokuratorji Generalnej (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 75, poz. 433) projekty wszelkich umów, które przez urzędy państwowe zawarte być mają, przesyłane być winny do opinji do Prokuratorji Generalnej, powołanej do współdziałania przy zawieraniu tych umów i przy sporządzaniu dokumentów prawnych w sprawach majątkowych Państwa.

Umowy, powtarzające się stale lub często i mające wobec tego charakter typowy, winny być zawierane według wzorów, opracowanych przez odnośny Departament Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych. Projekty takich wzorów przed ich ostatecznem zatwierdzeniem i przesłaniem urzędom do stosowania, winny być zakomunikowane Prokuratorji Generalnej do zaopinjowania.

Stosownie do wymienionego trybu postępowania jest bezwzględnie niezbędne dla należytego zabezpieczenia prawnych interesów Państwa.

Ścisłe przestrzeganie powołanych przepisów polecam specjalnej uwadze Panów.

Warszawa, dnia 30 listopada 1921 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. (—) *Z. Chmielewski.*
Podsekretarz Stanu.

Dyrektor Departamentu Ogólnego:
(—) *F. Ubysz.*

10.

Okólnik do wszystkich pp. Starostów w sprawie potrąceń na rzecz podatku dochodowego.

Udzielam do wiadomości i ścisłego zastosowania poniższy okólnik Min. Skarbu.

Jednocześnie nadmienia się, że nieuskutecznione 2% potrącenie z poborów, wypłaconych za m. styczeń r. b. należy potrącić w ciągu 10 miesięcy, począwszy od 1 lutego r. b., w wysokości 1/10 za każdy miesiąc, czyli, że prócz stałych 2% potrąceń winna być dodana do tej sumy jeszcze 1/10 część potrącenia, przypadającego za styczeń r. b., t. j. razem 2,2%.

Wyjaśnia się przytem, że przy deklaracjach, na podstawie których ma być uskutecznione zaliczenie przez Kasy Skarbowe wpływów z tytułu potrąceń, nie jest wymagane wykazywanie nazwisk pracowników i poszczególnie potrąconych im kwot. Wystarczy zatem zamieścić w deklaracji nazwę Urzędu, który dokonał potrącenia, oraz ogólną sumę potrąconego podatku.

Warszawa, dn. 17 stycznia 1922 r. Nr. 61 1/II.

Za Wojewodę:
(—) *Edm. Szmitt.*

Okólnik do wszystkich Izb Skarbowych na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austrjackiego.

W myśl art. 89 i 90 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. z 1920 r., Nr. 62, poz. 558) o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym — służbodawcy, względnie przedsiębiorstwa i instytucje są obowiązani przed uskutecznianiem wymiaru potrącać podatek od dochodu z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, obliczając go w dotychczasowej wysokości lub w sumie, przypadającej od wypłacać się mających uposażeń rocznych, według skali art. 23 ustawy.

Z uwagi, że wymiary podatku dochodowego nie tylko na rok 1922, lecz również i na lata poprzedzające w większości wypadków nie są dokonane, należałoby w roku 1922 uskuteczniać potrącenia według tymczasowego obliczenia na podstawie uposażeń bieżących.

Wobec wysokich płac i niezmienionej skali art. 23 ustawy, potrącenia wyniosłyby zbyt znaczne kwoty, które bezprzecznie trudno byłoby uiścić pracownikom, bez nadmiernego uszczuplenia ich budżetów.

W najbliższym czasie będzie wniesiona do Sejmu nowela do ustawy z 16 lipca 1920 r., zmieniająca między innemi sposób obliczania i potrącania podatku od uposażeń służbowych.

Na razie jednak, ze względu na zbliżający się termin rozpoczęcia nowych potrąceń na poczet podatku za r. 1922, oraz celem ulżenia ciężaru podatkowego klasom pracującym, Ministerstwo Skarbu zezwala, począwszy od 1 stycznia 1922 roku, aż do czasu wydania odnośnych przepisów w drodze ustawodawczej, na uskutecznianie wszystkim bez wyjątku pracownikom potrąceń w wysokości 2% od każdej sumy wypłacanej przez służbodawców w pieniądzach lub w naturze, bez względu na wysokość wypłacanego wynagrodzenia, obliczonego w gotówce.

Powyższe potrącenia należy również stosować i do podlegających zasadniczo państwowemu podatkowi dochodowemu uposażeń pracowników państwowych.

Do uskuteczniania dwuprocentowych potrąceń z uposażeń służbowych pracowników państwowych, tudzież z emerytur, pensji wdowich i t. d., powołane są oddziały rachunkowe, względnie urzędnicy rachunkowi przy władzach asygnujących.

Wpływy z tytułu potrąceń mają kasy skarbowe na podstawie deklaracji zaliczać na budżet Ministerstwa Skarbu, Dział IV, § 1, poz. 5.

Za Ministra Skarbu:
(—) *S. Markowski.*
Podsekretarz Stanu.

11.

Okólnik Wojewody (Nr. 3) do Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych oraz Panów Prezydentów miast wydzielonych Województwa Warszawskiego w sprawie obliczania quorum na posiedzeniach rad miejskich.

Poniższy odpis przesyłam do wiadomości i ścisłego stosowania, polecając równocześnie P. P. Przewodniczącym podanie poniższego do wiadomości miast niewydzielonych.

Warszawa, dn. 11 stycznia 1922 r. № SM. 67 I/II.

Wojewoda:
(—) *Sołtan.*

Okólnik Nr. 151. Do PP. Wojewodów na obszarze Król. Polsk. oraz P. Prezydenta m. Warszawy.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zauważyło, że w wielu miastach przy obliczaniu quorum na posiedzeniach Rad Miejskich bierze sie w rachubę faktyczną, a nie pełną ustawową liczbę radnych i członków Magistratu. Przyczyną tego objawu jest mylne tłomaczenie przepisu art. 15-go obowiązującego dekretu o samorządzie miejskim, który stanowi, że w razie ubytku więcej niż 10% radnych i wobec wyczerpania się listy zastępców prezydent winien zarządzić wybory uzupełniające. Z przepisu tego wyciągany bywa wniosek, że zmniejszona do 10% liczba radnych może być jeszcze prawną podstawą do obliczania quorum. Podobne przekonanie nieda się utrzymać ze względu na fakt, że w skład Rad Miejskich wchodzą nietylko radni ale i członkowie Magistratu, co powoduje, że przyjęcie za podstawę obliczania quorum faktycznej liczby radnych wymagałoby także uwzględnienia ewentualnie zmniejszonej liczby członków Magistratu, wnioski zaś, co do możliwości uwzględnienia zmniejszonej liczby członków Magistratu, wyciągane z przepisów art. 58 dekretu o samorządzie miejskim, różne są od tych, jakieby się wysnuć dały, co do liczby radnych z przepisu objętego art. 15 omawianego dekretu. Ponadto uwzględnienie faktycznej liczby radnych mogłoby prowadzić do zmniejszenia liczby ławników, których liczba ma wynosić po myśli art. 41 dekretu o samorządzie miejskim 10% liczby radnych, podobne zaś zmniejszenie ilości ławników nie jest dekretem o samorządzie miejskim przewidziane.

O ile oznaczenie granicy dla faktycznej liczby radnych nie może być dokonane przy pomocy art. 15 dekretu o samorządzie miejskim, o tyle nieuwzględnianie żadnej granicy jeszcze więcej pogłębia sprzeczność powyższej wskazane i prowadzi do konsekwencji któreby znów prowadziły do zupełnego zaniku miejskiego organu uchwałodawczego. Natomiast podnieść należy, że sam przepis art. 15 dekretu o samorządzie miejskim poza swem właściwym znaczeniem przemawia za tem, że quorum powinno być obliczane nie od faktycznej lecz od ogólnej, to jest ustawowej liczby członków Rady Miejskiej, a więc tak radnych, jak i członków Magistratu lub po myśli art. 43 samych radnych, w razie bowiem wyczerpania się listy zastępców i ubytku 10% radnych dekret już poleca Prezydentowi lub burmistrzowi przeprowadzenie wyborów uzupełniających. Po myśli art. 32 dekretu o samorządzie miejskim dla obliczenia quorum na posiedzeniach Rady Miejskiej, na których nie przychodzą pod obrady wnioski, wymagające obecności conajmniej 2/3 członków Rady wystarczy obecność zwykłej większości członków Rady lub po myśli art. 43 samych radnych. Przez zwykłą większość obecnych można przeto po myśli przepisów dekretu rozumieć tylko obecność więcej niż połowy ogólnej t. j. ustawowej liczby członków Rady Miejskiej lub samych radnych, a także od tej ogólnej liczby członków Rady Miejskiej obliczać należy kwalifikowaną większość obecnych na posiedzeniu, wymagana w wypadkach przewidzianych art. 33 dekretu o samorządzie miejskim. Z podanych powodów wynika także, że i Rada Miejska, w której ubyło więcej niż 10% radnych, w czasie zanim zostaną przeprowadzone wybory uzupełniające zdolną jest do działania i może odbywać na zwołanych posiedzeniach może być stwierdzone normalne lub powiększone.

Z przeprowadzonej interpretacji przepisów dekretu o samorządzie miejskim wynika przeto ostatecznie, że należy quorum na posiedzeniach Rady Miejskiej tak w wypadkach normalnych posiedzeń, jajk i wykonaniu jej uprawnień, wynikających z art. 43 obowiązującego dekretu o samorządzie miejskim obliczać wyłącznie od pełnej ustawowej liczby członków Rady, względnie od pełnej ustawowej liczby radnych, bez względu na ubytki, które mogą być uwzględniane, a które jeszcze nie pociągają za sobą nieważności posiedzeń Rad Miejskich.

Równocześnie zaznacza się, że praktykowany w niektórych miastach, zwyczaj, iż posiedzenia Rady Miejskiej rozpoczynają się przy braku quorum, a posiedzenie mimo tego uważane jest za prawomocne, gdy w ciągu obrad nadejdzie wymagana liczba radnych, nie może być uznany za odpowiedni, uchwały bowiem Rady Miejskiej tylko wtedy mogą być uważane za prawomocne, gdy zapadły na posiedzeniu w obecności wymaganej art. 33 dekretu o samorządzie miejskim liczby radnych, stwierdzonej przed rozpoczęciem obrad.

W razie braku powyższego quorum przed rozpoczęciem obrad winien znaleźć zastosowanie art. 31 obowiązującego dekretu o samorządzie miejskim.

Minister:
(—) *St. Downarowicz,* w. r.

12.

Okólnik do wszystkich PP. Starostów w sprawie zmiany norm szacunkowych zwierząt domowych dla wymiaru podatku procentowego.

W Dzienniku Ustaw z dnia 23 grudnia 1921 r., Nr. 104, poz. 761, ogłoszono Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych, w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dn. 15 grudnia 1921 r., w przedmiocie norm szacunkowych zwierząt domowych dla wymiaru podatku procentowego.

Rozporządzenie to ustanawia w § 1 następujące normy szacunkowe zwierząt, w celu wymiaru podatku procentowego:

a) buhaje, woły i krowy 25.000 mk. (podatek w wysokości 2%, w myśl art. 1178, ustawy wynosi 500 mk.),

b) jałownik od ½ r. do 2 lat 10.000 mk. (podatek w wysokości 2%, w myśl art. 1178 Ustawy wynosi 200 mk.),

c) cielęta do ½ r. 4.000 mk. (podatek w wysokości 1%, w myśl art. 1178 ustawy wynosi 40 mk.),

d) owce i kozy 3.000 mk. (podatek w wysokości 1%, w myśl art. 1178 ustawy wynosi 30 mk.),

e) Jagnięta i koźlęta 1.000 mk. (podatek w wysokości 1%, w myśl art. 1178 ustawy wynosi 10 mk.),

f) świnie 15.000 mk. (podatek w wysokości 2%, w myśl art. 1178 ustawy wynosi 300 mk.).

Rozporządzenie powyższe obowiązuje na obszarze b. zaboru rosyjskiego i zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą dotychczasowe normy szacunkowe.

Polecam przeto ściśle zastosować się do powyższego Rozporządzenia i powiadomić o tem wszystkich powiatowych lekarzy weterynaryjnych i poborców podatku procentowego, oraz ludność miejscową.

Jednocześnie zaznaczam, że w kwitarjuszach dla poboru podatku procentowego, będących w posiadaniu poszczególnych lekarzy weterynaryjnych i poborców podatku procentowego, wydrukowane normy szacunkowe zwierząt należy skreślić z odnośnem omówieniem (czerwonym atramentem) a na ich miejsce nadpisać normy, wskazane w powołanem Rozporządzeniu.

Warszawa, dnia 12 grudnia 1922 r., Nr. BG. 5/83/11.

Wojewoda:
(—) *Sołtan.*

13.

Okólnik do wszystkich PP. Starostów w sprawie kosztów związanych ze sprawą sprzedaży koni, pochodzących z demobilizacji i rewindykacji.

Na podstawie reskryptu Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 17 grudnia 1921 r. Nr. 17169/RV, oznajmia się, że Mininsterstwo Skarbu wyraziło swą zgodę na pokrywanie kosztów, związanych ze sprawą sprzedaży koni, pochodzących z demobilizacji i rewindykacji, z wpływów uzyskanych ze sprzedaży tych koni. Zastrzeżono jednak, że koszty te, a w szczególności koszty podróży i djety — winny być obliczone na ogólnych zasadach i odpowiadać przepisom o uposażeniu pracowników państwowych.

Stosownie do powyższego poleca się zwrócić szczególną uwagę, ażeby zestawienia kosztów przejazdu urzędników, delegowanych w sprawach związanych z demobilizacją lub rewindykacją koni, były sprawdzane i zaświadczone przez Urząd, który deleguje urzędnika.

Warszawa, dnia 26 stycznia 1922 r., Nr. BG. 1679/1/II.

Za Wojewodę:
(—) *Przybyszewski.*

14.

Okólnik do wszystkich Panów Starostów w sprawie zaliczki na płace — likwidowanie w wypadkach śmierci urzędnika.

Ministerstwo Skarbu wyjaśniło, że w razie śmierci urzędnika, o ile po wszechstronnem zbadaniu, stwierdzonym zostanie brak możności ściągnięcia podlegających spłacie rat zaliczki na płacę, którą zmarły urzędnik w swoim czasie otrzymał, wówczas należy wierzytelność taką umorzyć. Z uwagi na to, że sumy obrotowe, z których zaliczka została przyznana, nie mogą być obciążane żadnym niedoborem, zaliczka udzielona — winna być w części niezwróconej zarachowana na przychód sum obrotowych, przy równoczesnem obciążeniu ekwiwalentem odnośnego działu budżetu z pozycji „zapomogi i renumeracje“.

Podając powyższe do wiadomości, poleca się każdorazowo, o ile omawiany wypadek zachodzi, bezzwłocznie zawiadomić Urząd Wojewódzki, podając ściśle obliczoną, a niepodlegającą zwrotowi wobec niewypłacalności rodziny zmarłego urzędnika, sumę niezapłaconej przez niego zaliczki.

Warszawa, dn. 12 stycznia 1922 r., № BG. 1631/43/I.

Za Wojewodę:
(—) *Przybyszewski.*

V.

15.

RUCH SŁUŻBOWY.

I. W Urzędzie Wojewódzkim.

A. Min. Rol. i D. P. zwolnił p. o. referenta rolnego w Płońsku, Jana Kossowskiego.

B. Wojewoda: a) mianował Janinę Soliwodównę p. o. urz. XII st. sł., b) zwolnił: Annę Cybulską, p. o. urz. XI st. sł.

II. W Starostwach.

A. Wojewoda: a) mianował: Tadeusza Ciunkiewicza, p. o. ref. rol. w VIII st. sł. w Płońsku,

Józefa Kratkowskiego, p. o. urz. IX st. sł. w Gostyninie, Aleksandrę Lewicką, p. o. urz. X st. sł. w Nieszawie, Marję Czeczotkównę, p. o. urz. XI st. sł., p. o. san. w 6 st. sł. niż funkc.: Władysława Szczygielskiego w Pułtusku, Maurycego Skotnickiego w Sochaczewie, Walentego Fedorowicza w Grójcu, Piotra Gruszczyńskego w Gostyninie i Mateusza Zegadłowicza w Sierpcu.

b) przeniósł: p. o. pom. ref. rol. w VIII st. sł., Ludwika Rozengarta z Przasnysza do Wydz. R. W. w Urzędzie Wojewódzkim.

c) zwolnił: pom. ref. w VIII st. sł. w Radzyminie Zygmunta Kaczyńskiego, p. o. urz. XI st. sł. w Kutnie Wandę Żurawską, p. o. urz. XI st. sł. w Łowiczu Annę Kreutz, p. o. nadzorcy zdrow. w 6 st. sł. niższ. funkc. w Grójcu Rajnolda Feilera.

VI.

16.

Komunikat w sprawie przeniesienia plutonu Żandarmerji z Mińska Mazowieckiego do Dęblina.

Wobec przejścia korpusu żandarmerji wojskowej na stopę pokojową, pluton żandarmerji Mińsk Mazowiecki, jako nieprzewidziany pokojową organizacją armji został w pełnym składzie przeniesiony na stały postój do Dęblina, przy równoczesnem przemianowaniu go na „Pluton Żandarmerji Wojskowej, Dęblin“.

Zgodnie z nowa organizacją rejon służbowy Plutonu Dęblin obejmuje następujące powiaty: Warszawski, Radzymiński, Mińsko - Mazowiecki, Garwoliński, Puławski, Kozieniecki, Radomski, Grójecki, Błoński i Sochaczewski.

Ze względu na to, że w dniu 14 stycznia r. b. Pluton Mińsko - Mazowiecki przestał istnieć, we wszelkich sprawach, należących do kompetencji Żandarmerji Wojskowej w granicach określonego wyżej rejonu służbowego, należy zwracać się pisemnie, telefonicznie i telegraficznie do D-wa Plutonu Żandarmerji Wojskowej, Dęblin.

Nr. AD. 550/1/III.

Za Wojewodę:
(—) *Godlewski.*

17.

Obwieszczenia o zarejestrowanych stowarzyszeniach.

Stowarzyszenie pod nazwą: „Stow. kupców żydów we Włocławku“ zarejestrowane przez b. władze okupacyjne z siedzibą we Włocławku, jest zameldowane w Urzędzie Wojewódzkim Warszawskim pod Nr. 142 w dniu 11 stycznia 1922 r. zgodnie z dekretem o stowarzyszeniach z dn. 3 stycznia 1919 roku.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 10 stycznia 1922 r. L. AD 372/2/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 143 stowarzyszenie pod nazwą: „S-two Robotników Chrześcjańskich w Płońsku“.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 9 stycznia 1922 r. L. AD. 9952/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 144 stowarzyszenie pod nazwą: „Straż Ogniowa Ochotnicza w Czosnowie“ pow. Warszawskiego.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 23 stycznia 1922 r. L. AD. 9950/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 145 stowarzyszenie pod nazwą: „Stow. Właścicieli Nieruchomości Osady Błędów“.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 3 stycznia 1922 r. L. AD. 1/2/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 141 stowarzyszenie pod nazwą: „Towarzystwo Pomocy Szkolnej obywateli m. Pruszkowa“.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 29 stycznia 1922 r. L. AD. 247/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 69 stowarzyszenie pod nazwą: „Stow. Chrześcijańskie Restauratorów we Włocławku“.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 30 stycznia 1922 r. L. AD. 8937/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 148 stowarzyszenie pod nazwą: „Stowarzyszenie Właścicieli Nieruchomości w Pułtusku“.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 30 stycznia 1922 r. L. AD. 7973/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 147 stowarzyszenie pod nazwą: „Linas Hacedek“ w Radzyminie.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 30 stycznia 1922 r. L. AD. 8861/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 149 stowarzyszenie pod nazwą: „Koło Młodzieży Polskiej w Pułtusku“.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 30 stycznia 1922 r. L. AD. 9953/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 150 stowarzyszenie pod nazwą: „Komitet Sanitarno - Gospodarczy Właścicieli Willi Radość, Józefów“, pow. Warszawskiego.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 31 stycznia 1922 r. L. AD. 353/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 152 stowarzyszenie pod nazwą: „Rypińskie T-wo Racjonalnego Polowania".

OGŁOSZENIA.

Wydział Hipoteczny Sądu Okręgowego we Płocku obwieszcza, że otwarte zostały postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Andrzeju Bazylewskim właścicielu czterech działek gruntu, oznaczonych na planie Nr. Nr.: 33, 33-a i 37-a zawierających przestrzeni 18 dziesięcin 1640 sążni, pochodzących z dóbr Chrostkowo lit. C., powiatu Rypińskiego.

2) Juljanie Chrostowskim, współwłaścicielu dóbr Pałuki - Przytoki lit. C., powiatu Ciechanowskiego.

3) Adamie Rosocha, właścicielu parceli Nr. 16, zawierającej przestrzeni 7 dziesięcin 2180 sążni pochodzącej z dóbr Piegłowo lit. A., pow. Mławskiego.

4) Janie Szczechowiczu, właścicielu parceli Nr. 3 zawierającej przestrzeni 2 dziesięciny 1760 sążni, pochodzącej z dóbr Wylazłowo lit. C., powiatu Mławskiego.

5) Janie Jurkiewiczu, właścicielu parceli Nr. 11, zawierającej przestrzeni 7 dziesięcin 2329 sążni pochodzącej z dóbr Bądzyn, lit. A., powiatu Mławskiego.

6) Piotrze Bucholskim, właścicielu parceli Nr. 1, zawierającej przestrzeni 5 dziesięcin 1409 sążni pochodzącej z dóbr Umieszki Zawadzkie lit. G., pow. Mławskiego.

7) Adamie Grabowskim, właścicielu parceli Nr. 6, zawierającej przestrzeni 2 dziesięciny 1965 sążni pochodzącej z dóbr Stupsk lit. K., powiatu Mławskiego i współwłaścicielu dóbr Stupsk lit. I., pow. Mławskiego.

8) Anieli, Wacławie z Rajkowskich Smoleńskiej, wierzycielce sumy 6750 rubli z pod Nr. 23 i współwierzycielce ewikcji 3650 rubli z pod Nr. 3, działu IV zabezpieczonych na dobrach Dreglin, powiatu Sierpskiego wierzycielce sumy 3940 rubli z pod Nr. 2 i współwierzycielce ewikcji 4502 rubli z pod Nr. 3, działu IV zabezpieczonych na dobrach Sławogóra, powiatu Mławskiego i wierzycielce ewikcji 10.000 rub. z pod Nr. 13, działu IV zapisanej na dobrach Przedwojewo - Sona I, Jałowawieś część lit. B., pow. Ciechanowskiego.

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych wyznaczony został na dzień 1 marca 1922 roku w tymże wydziale Hipotecznym w Płocku.

Notarjusz A. Tyc w Płocku obwieszcza, że toczą się postępowania spadkowe po śmierci:

1) Aleksandra Załęskiego, właściciela dóbr Łagiewniki, powiatu Płockiego.

Władysława Pomirowskiego, współwłaściciela dóbr Borzymin, lit. A., C., E., F., ½ G. powiatu Rypińskiego.

3) Szmula Mendla Tac, współwłaściciela dóbr Zakocz, powiatu Rypińskiego.

4) Feliksa Marzęckiego, współwłaściciela kolonji 117 morgów 233 pręty z przynależnościami z dóbr Wychodźc, lit. A. B., pow. Płońskiego.

5) Antoniny Marzęckiej, współwłaścicielki kolonji 117 morgów 233 pręty z przynależnościami z dóbr Wychodźc, lit. A. B. pow. Płońskiego.

6) Marjanny Zawadzkiej, współwłaścicielki nieruchomości w Płocku Nr. 359 ½.

7) Karola Andrzeja Zawadzkiego, współwłaściciela nieruchomości w Płocku Nr. 359½.

8) Saula Mintz, współwłaściciela dóbr Wola-Gorzeń i Słupia lit. A., pow. Rypińskiego.

9) Rajmunda Wojtulewicza, współwłaściciela dóbr Kruszewo lit. B. z działkami ziemi na wsi Korzybie - Kruszewo, pow. Płońskiego.

10) Ludwika vel Lejba Zeliga 2-ch imon Baumana współwłaściciela dóbr Skoczkowo, pow. Sierpskiego.

11) Marjanny Chabora, właścicielki działki gruntu Nr. 29, przestrzeni 10 dziesięcin 1639 sążni z dóbr Osiek - Wielki, lit. A., pow. Sierpskiego.

12) Tekli Wojciechowskiej, współwłaścicielki dóbr Dzierżno - Kożuchowe, pow. Rypińskiego.

13) Joska - Wolfa Makowera, współwłaściciela dóbr Babc - Rżały, pow. Rypińskiego.

14) Izydora Sułkowskiego, współwłaściciela dóbr Łukoszyno - Wielkie lit. F., pow. Lipnowskiego.

15) Marcina Synowicza, właściciela parceli: 1) z dóbr Wyszyny lit. H., pow. Płockiego, przestrzeni 3 dziesięciny, 180 sążni oznaczony Nr. 6 i 2) z dóbr Wyszyny lit. F. pow. Płockiego, przestrzeni 3 dziesięciny 2024 sążnie oznaczony Nr. 3.

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych oznaczono na dzień 2 lutego 1922 roku w kancelarji notarjusza A. Tyca w Płocku.

Wydział Hipoteczny Sądu Okręgowego w Płocku obwieszcza, że otwarte zostało postępowanie spadkowe po zmarłych:

1) Stanisławie Żółtowskiej, wierzycielce sumy 10.000 rubli z pod Nr. 3 działu IV, zabezpieczonej na nieruchomości Płockiej Nr. 285.

2) Piotrze Bucholskim, właścicielu parceli Nr. 3, zawierającej przestrzeni 2 dziesięciny 1350 sążni, pochodzącej z dóbr Umieszki - Zawadzkie lit. I., pow. Mławskiego.

3) Józefie Stępczyńskim, właścicielu parceli Nr. 14, zawierającej przestrzeni 3 dziesięciny 1410 sążni, pochodzącej z dóbr Majki lit. B., powiatu Płockiego.

4) Ignacym Nowickim, właścicielu parceli Nr. 9, zawierającej przestrzeni 5 dziesięcin 300 sążni, po-

chodzącej z dóbr Zawidz Kościelny lit. T., powiatu Sierpskiego.

5) Wandzie - Marji - Lucynie Butkiewiczównie, współwłaścicielce sumy 25.000 marek, zabezpieczonej w dziale IV pod Nr. 14, na hipotece dóbr ziemskich Porzechowo lit. A, B, C, D, E, F, G, powiatu Lipnoskiego;

6) Ignacym Trzcińskim, właścicielu parceli Nr. 25, zawierającej przestrzeni 2 dziesięciny 120 sążni, pochodzącej z dóbr Kluczbork C, powiatu Mławskiego;

7) Konstantym Kaliszewskim, właścicielu parceli Nr. 5, zawierającej przestrzeni 3 dziesięciny 180 sążni, pochodzącej z dóbr Osiek-Wielki lit. A, powiatu Sierpskiego;

8) Klemensie Żochowskim, właścicielu parceli Nr. 6, zawierającej przestrzeni 16 dziesięcin 2310 sążni, pochodzącej z dóbr Cieksyn lit. B, powiatu Płońskiego;

9) Leonie Rutkowskim, wierzycielu sum 1500 rb. i 1500 rb. oraz ewikcji 200 rb i 150 rb., zabezpieczonych w dziale IV pod Nr. Nr. 4, 7b, 5 i 8b na hipotece dóbr Skwary Troski A, B, C, D, powiatu Płońskiego;

10) Abramie-Rywenie Rotmanie, współwłaścicielu nieruchomości płockiej Nr. 64 B;

11) Janie Szafarynie, właścicielu parceli Nr. 15, zawierającej przestrzeni 3 dziesięciny 2024 sążnie, pochodzącej z dóbr Wilczkowo lit. B, powiatu Płockiego;

12) Franciszku Kaszubie, właścicielu 2 działek gruntu, oznaczonych na planie Nr. Nr. 73 i 74, zawierających ogólnej przestrzeni 4 dziesięciny 930 sążni, pochodzącej z dóbr Kowalewo lit. A, powiatu Mławskiego;

13) Józefie Nowackim vel Kalwasińskim, właścicielu parceli Nr. 16, zawierającej przestrzeni 5 dziesięcin 299 sążni, pochodzącej z dóbr Gorzechowo lit. H, powiatu Lipnoskiego;

14) Pawle Słomińskim vel Słomka, właścicielu parceli Nr. 66, zawierającej przestrzeni 2 dziesięciny 120 sążni, pochodzącej z dóbr Kowalewo lit. A, powiatu Mławskiego;

15) Faustynie Chmielewskiej, współwłaścicielce dóbr Chmielewo - Wielkie i Małe, powiatu Mławskiego;

16) Łaji Goldman, współwłaścicielce nieruchomości płockiej Nr. 189 B;

17) Władysławie Minakowskim, właścicielu działki Nr. 7, zawierającej przestrzeni 17 morgów 163 pręty, pochodzącej z dbór Ćwiklino lit. A B, powiatu Płońskiego;

18) Ksawerym Liberadzkim vel Luberadzkim, właścicielu parceli Nr. 3, zawierającej przestrzeni 4 dziesięciny 1598 sążni, pochodzącej z dóbr Wójty-Zamoście Nr. 4, powiatu Płońskiego;

19) Tomaszu Jemroszkiewiczu vel Ambrożkiewiczu, właścicielu parceli Nr. 5, zawierającej przestrzeni 2 dziesięciny 1350 sążni, pochodzącej z dóbr Okrąg, powiatu Lipnoskiego;

20) Konstantym Mystkowskim, wierzycielu sumy 4000 marek, zabezpieczonej na dobrach Cywiny-Górne lit. C, powiatu Płońskiego, w dziale IV pod Nr. 4.

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych wyznaczony został na dzień 11 września 1922 r. w tymże wydziale hipotecznym w Płocku.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Bronisław Bagiński, zamieszkały przy ul. Poznańskiej 52 w Warszawie, ogłasza, że w drodze działów na zasadzie Tytułu Wykonawczego Sądu Okręgowego w Warszawie z dn. 6 kwietnia 1921 r. Nr. 869 w dniu 13 kwietnia 1922 roku, od godziny 10 rano, odbędzie się w gmachu Królewsko-Polskiego Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej Nr. 11, publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości miejskiej, należącej do Choly Brzezińskiej, Simy, Didii, Jankla-Majera, Mordki i Morduchaja Sapirsteinów i Dydii Zylbertala, znajdującej się na gruncie dziedzicznym w II Komisarjacie Policji Miejskiej, przy ul. Plac Krasiński i Długiej Nr. polic. 22 od ul. Długiej i hipotecznym Nr. 547-a oznaczonej w Warszawie, składającej się z placu ogólnej przestrzeni około 1360 łokci kw., domu murowanego jednopiętrowego, mieszkalnego, — domu murowanego parterowego mieszkalnego, komórki murowanej. Nieruchomość ta jest skanalizowana, posiada wodociągi i częściowe oświetlenie gazowe i elektryczne, oraz hipotecznie zastrzeżone prawo wzajemnego korzystania z podwórza, kanałów i klozetów nieruchomości Nr. 548, i innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, obciążona hipotecznemi długami na ogólną sumę Rb. 209425 i pożyczką Tow. Kredytowego m. Warszawy w sumie Rb. 6600, i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu z dnia 3 września 1922 roku.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Mk. 200,000.

Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązany złożyć kaucji Mk. 20,000.

Warunki licytacyjne i dokumenty odnoszące się sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji wydziału I-go cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Bronisław Bagiński, zamieszkały przy ulicy Poznańskiej 32 w Warszawie, ogłasza, że w drodze działów, na zasadzie Tytułu Wykonawczego Sądu Okręgowego w Warszawie z d. 6 kwietnia 1921 r. za Nr. 869 w dniu 13 kwietnia 1922 roku, od godziny 10-ej rano, odbędzie się w gmachu Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej Nr. 11, publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości miejskiej, należącej do Choly Brzezińskiej, Simy, Didii, Jankla-Majera, Mordki i Morduchaja Sapirsztejnów, oraz Dydii Zylbertala, znajdującej się na gruncie dziedzicznym w II Komisarjacie Policji Miejskiej przy ulicy Plac

Krasińskich Nr. polic. 2 i hipoteczny Nr. 548 oznaczonej, w Warszawie, składającej się z placu ogólnej przestrzeni około 3065 łokci kwadr. i domu frontowego murowanego dwupiętrowego o 22-u oknach na każdem piętrze, 10 sklepów i suteryny sklepowej, oraz budynku drewnianego mieszczącego komórkę. Nieruchomość ta jest skanalizowaną, posiada wodociągi i częściowe oświetlenie gazowe i elektryczne, oraz hipotecznie zastrzeżone prawo wzajemnego korzystania z podwórza, klozetów i kanałów nieruchomości Nr. 547-a i innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną w wydzale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, obciążona hipotecznemi długami na ogólną sumę Rb. 235,998 i pożyczką Towarzystwa Kredytowego m. Warszawy Rb. 35,200 i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu z dnia 3 września 1921 roku.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Mk. 800,000.

Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązany złożyć kaucji Mk. 80,000.

Warunki licytacyjne i dokumenty odnoszące się sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji wydziału I-go cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Piotr Paszkiewicz, zamieszkały przy ulicy Okólnik Nr. 11-a, obwieszcza, że na żądanie wierzyciela Aleksandra Niewiarowicza w dn. 7 kwietnia 1922 r. o g. 10 rano, ma się odbyć w sali posiedzeń Wydz. Cyw. tegoż Sądu, przy ul. Miodowej Nr. 15, publiczna sprzedaż przez licytację ziemskiej osady „Abramówka P. 25" w m. Wołominie pow. Radzymińskiego, należącej do Heleny Grigorjewej — w osobie Kuratora, adw. Henryka Karneckiego, odległej o kilometr od stacji kolejowej Wołomin, a składającej się: z placu przestrzeni 145 807/1000 sąż. kw., domu murowanego dwupiętrowego — w stanie dewastacji — i drewnianych komórek oraz ubikacji, wymienionych w opisie sporządzonym w dn. 1 października 1921 r. przez Komornika Gościmskiego.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie; ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w Wydziale Hipotecznym ziemskim przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, jest obciążona długami hipotecznemi, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 11,400 rb. Podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wyżej wskazanego opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej marek 15,120.

Biorący udział w licytacji obowiązany jest złożyć mk. 1520,— kaucji.

Warunki licytacji i dokumenty, do sprzedaży się odnoszące, przejrzane być mogą w Kancelarji Wydziału XI cyw. Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Czesław Gutry zamieszkały w Warszawie przy ulicy Marszałkowskiej Nr. 63, ogłasza, że na pokrycie sumy 432 marek z % i kosztami należnej Benjaminowi Melzakowi w dniu 6 kwietnia 1921 r. odbędzie się licytacja publiczna w sali licytacyjnej Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej Nr. 15 majątku nieruchomego, należącego do Abrama Bekera i Joska Kuperfisa i składającej się z części nieruchomości ziemskiej „Willa Otwocka Nr. 9 Marcella", położonej w Otwocku, powiatu Warszawskiego przy ulicy Kolejowej, obejmującej pustego placu bez budowli około 1416½ sążni kwadr. Nieruchomość powyższa w zastaw nie oddana, posiada wspólną księgę wieczystę wraz z nieruchomością „Willa Otwocka Nr. 9 Marcella", znajdująca się w wydziale hipotecznym ziemskim Sądu Okręgowego w Warszawie, obciążona długami hipotecznemi na sumę 10876 marek 24 fen. Licytacja rozpocznie się od sumy 6480 marek. Życzący przystąpić do licytacji winni złożyć kaucję w kwocie 648 marek, wszystkie dokumenty, odnoszące się do tej sprzedaży znajdują się w kancelarji I Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Czesław Gutry, zamieszkały w Warszawie przy ulicy Marszałkowskiej Nr. 63, niniejszym obwieszcza, iż w dniu 6 kwietnia 1922 r. o godzinie 10 zrana w sali licytacyjnej przy Sądzie Okręgowym w Warszawie przy ulicy Miodowej Nr. 15, odbędzie się sprzedaż w drodze działów nieruchomości pod nazwą „Wiśnieńskie", stanowiącej część osady włościańskiej, zapisanej pod Nr. 68 tabeli likwidacyjnej na wieś Karczew, położonej we wsi Karczew, gminy Otwock, powiatu Warszawskiego, należącej do sukcesorów po Marcelim i Florentynie małż. Maruszewskich i zawierającej przestrzeni 1230 kw. sążni (jeden mórg) z domem drewnianym uszkodzonym i ogrodem owocowym na przestrzeni około 10 prętów. Nieruchomość powyższa księgi hipotecznej nie posiada, w zastawie nie znajduje się, długami nie obciążona i do licytacji oszacowana na 5000 marek. Życzący przystąpić do licytacji winni złożyć wadjum w kwocie 5000 marek. Wszystkie dokumenty odnoszące się do tej sprzedaży znajdują się w kancelarji I Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Józef Niedźwiedzki, przy ul. Chmielnej Nr. 11 zamieszkały, ogłasza, że na żądanie Jana Perza, w dniu 12 kwietnia 1922 r. od godziny 10 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ul. Miodowej Nr. 15, publiczna sprzedaż przez licytację w drodze działów części osady włościańskiej, zapisanej w tabeli likwidacyjnej wsi Raszyn, gminy Falenty pod Nr. 7 i uregulowanej w księdze hipotecznej pod nazwą Raszyn Nr. 3, pow. Warszawskiego, należącej

do Jana Perza, Katarzyny Perz, Stanisława Perza, Michaliny Chomentowskiej, Jakóba Perza i Romana Mierzejewskiego, składającej się z jednej działki gruntu ornego przestrzeni podług wykazu hipotecznego, 6 morgów, domu drewnianego, stodoły drewnianej, oraz innych przynależności, szczegółowo wskazanych w opisie, w dniu 26 października 1918 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną, znajdującą się w wydziale hipotecznym pow. Warszawskiego przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, nie jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Mk. 7776.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum Mk. 777 fen. 60.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Józef Niedźwiedzki, przy ul. Chmielnej Nr. 11 zamieszkały, ogłasza, że na żądanie Heleny Magnuskiej, w dniu 12 kwietnia 1922 r. od godziny 10 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ul. Miodowej Nr. 15, publiczna sprzedaż przez licytację w drodze działów nieruchomości warszawskiej Nr. 6196, położonej przy ulicy Skierniewickiej, należącej do Henryka-Władysława i Janiny-Heleny nieletnich Magnuskich, składającej się z placu przestrzeni, podług wykazu hipotecznego, 128,59 sążni kwadratowych, bez żadnych zabudowań, oraz innych przynależności, szczegółowo wskazanych w opisie, w dniu 21 stycznia 1922 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną, znajdującą się w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, nie jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami, oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Mk. 1.000.000.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum Mk. 100.000.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

OBWIESZCZENIE.

Powiatowa Komisja do walki z alkoholizmem w Ciechanowie na posiedzeniu w dniu 17 grudnia r. b. wyznaczyła dla m. Ciechanowa 6 miejsc sprzedaży napojów alkoholowych na rok 1922 w następujących dzielnicach:

I ze sprzedażą detaliczną:

1. Rynek.
2. Róg Kościelnej i Warszawskiej.
3. Róg Warszawskiej i Rynku — dla ludności żydowskiej;

i II z wyszynkiem:

1. Rynek.
2. Róg Warszawskiej i Sierakowskiej i
3. Róg Warszawskiej i Mickiewicza.

Co do liczby miejsc sprzedaży w gminach wiejskich postanowiono pozostawić na 1922 r. dotychczasowe ilości miejsc sprzedaży z wyszynkiem w następujących wsiach:

1. we wsi Gołymin, gm. Gołymin.
2. we wsi Pałuki, gm. Opinogóra.
3. we wsi Gumowo, gm. Nużewo.
4. we wsi Wola-Młocka, gm. Młock.
5. we wsi Glinojeck, gm. Młock.
6. we wsi Gąsocin, gm. Sońsk.
7. we wsi Grudusk, gm. Grudusk.

OBWIESZCZENIE.

Spółdzielni Spożywczo-Rolniczej Powiatowych Związków Komunalnych i miast wydzielonych i niewydzielonych Województwa Warszawskiego w sprawie zmiany § 16 statutu:

a) Do rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie w dniu 25 listopada 1921 r. wciągnięto: Zarząd składa się z 5-ciu członków, odnośna zmiana § 16 statutu nastąpiła na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia z dnia 8 października 1921 r.

b) Na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia z dnia 5 listopada 1921 roku, Zarząd ukonstytuował się w następujący sposób: Jan Waskiewicz, Złota 47, Stanisław Okulicz — Piękna 60, Jan Marczyński — Bielańska 9; wszyscy w Warszawie; Zygmunt Donimirski — majątek Kożuszki pow. Sochaczewskiego; Władysław Leszczyński — majątek Kopana pow. Grójeckiego.

UNIEWAŻNIENIE.

Unieważniam 17 czystych blankietów „Kart Zwolnienia" z odbitkami okrągłej pieczęci z orłem i napisem" Powiatowa Komenda Uzupełnień, Grodno, Grodzieńskiego p. p." i z numerami w górnym rogu blankietu: 839, 840, 841, 865, 866, 867, 868, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878 i 879.

Wyżej wymienione blankiety zaginęły, względnie zostały skradzione w Komisji przeglądowo-lekarskiej w Słonimie.

Każdego, kto posiadałby jedną z tych kart, odpowiednio wypełnioną, należy oddać w ręce policji państwowej.

Warszawa, d. 31/XII 1921 r. (Nr. 10451/III.Pob.).

Szef Departamentu X. Ministerstwa Spraw Wojskowych:

(—) *Hubischta*,
Generał-Porucznik.

KOMUNIKAT.

Warszawski Urząd Wojewódzki zawiadamia, że w myśl §§ 1 i 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 30 stycznia 1922 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 21 X 1921 r. o zarobkowem pośrednictwie pracy, (Dz. Ust. R. P. z r. 1922, Nr. 10, poz. 82) dnia 10 marca b. r. upływa termin wniesienia do Urzędu Wojewódzkiego podania o udzielenia pozwolenia na dalsze prowadzenie zarobkowego biura pośrednictwa pracy.

Podania winny być zaopatrzone w myśl obowiązujących przepisów markami stemplowemi. Opłata stemplowa wynosi 10 mk. od 1-go arkusza (Dz. P. P. r. 1919, Nr. 14, poz. 145, art. 14, zmieniony ustawą z dn. 16 lipca 1920 r. Dz. U. R. P. 1920 r. Nr. 73, poz. 498, art. 10, i 5 mk. od każdego następnego arkusza. Załączniki do podania podlegają opłacie stemplowej w wysokości 2 mk. od każdego arkusza (Dz. Ust. R. P. 1920 r. Nr. 73, poz. 498, art. 10). Petent może składać wymagane papiery osobiście lub też za pośrednictwem osoby upoważnionej aktem bądź prywatnym, bądź urzędowym, może też przesłać je pocztą. Do podania petent winien dołączyć:

1) oryginał lub notarjalnie uwierzytelniony odpis wydanego przez władze państwowe pozwolenia (koncesji) na wykonywanie zarobkowego pośrednictwa pracy;

2) zaświadczenie właściwych władz, że petent jest obywatelem polskim;

3) świadectwo nienagannego prowadzenia się, wydane przez władze bezpieczeństwa publicznego;

4) regulamin przedsiębiorstwa i deklarację.

Tłoczono w Drukarni Państwowej, Miodowa 20. № 16686. 10 II. 22.